V. évfolyam. Kis-Czell, 1903. február 1. 5. szám.

KIS-CZELL ÉS VIDÉKE

KÖZÉRDEKŰ FÜGGETLEN UJSÁG

Megjelen minden vasárnap. Jelige: »Küzdelem az igazságért!«

Előfizetési ár:
Fél évre . . . . . 8 kor. Negyedévre . . 2 kor. — fil.
Egyes szám ára — „ 20 „

Szerkesztőséget értekezhetni kedd, szerda és csütörtökön.

Felelős szerkesztő:
HUSS GYULA.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Kis-Czell, Gyarmathi-tér 76. szám. Ide intézendők a lap szellemi és anyagi részét illető minden küldemények. Névtelen levelek figyelembe nem vétetnek.

Az uj rendszer egynémely hibái.

Nagy hű-hót csaptak annak idején az ugynevezett közigazgatási egyszerüsitéssel, mely az év elején csakugyan életbe lépett. Hogy minő előnyei, paraktikus oldalai, kimagasló momentumai vannak az uj rendszernek, az illetékes körök által vélt megkönnyitéseknek, azokról még most igen korai volna beszámolni, mert nem alkothatunk oly rövid idő alatt tiszta képet az uj rendszer beválásáról avagy hasznavehetetlenségéről. De ha némiképp már ezidőszerint is egy-egy pillantást vethetnénk a kulisszák mögé, nem volna ildomos a kezdet-kezdetén rideg kritikát gyakorolni, mikor számtalan körülmény mentegethetné az uj rendszer viszásságát, czélszerütlen voltát, köztük első sorban az a mindent kiengesztelő és enyhébb biralatra késztető momentum, hogy tulán a kezdet nehézségeivel küzködnek a vármegye emberei, — még nem tudtak beleszokni a rendes kerékvágásba, a felmerülő, látszólag nagynak vélt lényegében pedig mégis csak kicsiny akadályokat nem minden erőfeszités nélkül döntik le, háritják félre.

Egészen más esemény számba megy azonban az a körülmény, hogy az állam hivatalnokai, a közigazgatás emberei maguk szólalnak fel imitt-amott az uj rendszer ellen, hárhoztatván az egész ujtást, mert nem hogy előnyöket, sőt határozott hátrányokat látnak benne.

Igy mindjárt a közigazgatás egyszerüsitésének hajnalán, életbelépésének első óráiban fölszólalnak az uj rendszer ellen Zalavármegyének a megye törvényhatósági bizottságához.

A zalamegyei jegyzői kar sürgős kérvényében leplezetlen nyiltsággal, széles körültekintéssel bonczolgatja az uj rendszer hibáit, rámutat a legégetőbb bajokra, amelyeknek orvoslása mulhatatlanul szükséges a községi és körjegyzők megóvására. Rámutatnak kiméletlen öszintességgel arra a körülményre, hogy a régi korhadt rendszeren egy szemernyit sem változtattak a közigazgatás egyszerüsitésével, sőt a legnagyobb nehézségek háriltak az uj rendszerrel a jegyzői karra. Érdekeiket ugy látszik, figyelmen kivül hagyták, nem volták tekintettel felelősségterhes hivatásukra, amivel csak kevés anyagi előny jár, de annál szélesebb minden idejüket lefoglaló munkálkodás, fáradozás jut ki nekik osztályrészül.

Ami még valamit jövedelmezett volna nekik, azt kivették a kezükből és ami csak verejtékes munkát, lankadatlan buzgalmat és szinte emberfeletti munkát igényel, mind a nyakukba zúditották, rájuk aggatták, hogy még az estéjük se legyen az övéké, hanem ekkor is dolgozzanak az állam javára.

A sok, valóban igazságos panaszhangot betetézi még a jegyzői kar magára hagyatottsága, azaz kizárólag önönmagára, saját fejére és kezére van utalva a jegyző, minden munkát, minden teendőt, mely fölmerül hivatása bonyodalmas, tekervényes és változatos ösvényein: az önfejével, az önkezével tartozik elvégezni.

Zalavármegye községi és körjegyzői memorandumukban nem indulatoskodnak, nem jut kifejezésre benne a hevesebb vérmérséklet, — higgadt megfontoltsággal, jól megszövegezett kérelemben, tömör, tárgyilagos stilusban fölpanaszolják bajaikat, rámutatnak a rákfenére, mellőzni kivánják, illetőleg kivánatosnak tartják a fölösleges intézkedéseket és életbeléptetni óhajtanák az elmaradhatlanul szükséges

TARCZA.

Az erdőkerülő.

—A lenyugvó nap biborpirosra festett mindent, ameddig a szem csak ellatott. Az égen festői szépségü aranyszegélyu csipkézte körül a ritkás felhőket. Reszketett a lég a délutáni hőség lankasztó párajától és az esti szelő a hazatérő gulyák, nyájak tompa kolomp bugasát vitte szerte szét, amelybe kellemesen csengett a sápi templom estéli harangszava. Faradtan kullogtak haza felé a poros országuton a mezei munkások kettesével, hármasával, ritkán elszórtan. Ki rőzsét czepelt tüzrevalónak, ki csalamádét a tehénkéjének, a módosabbja egy-egy sovány gebét hajtatt döczegő szekere előtt, amely dinnyével és más egyébbel volt megrakva, hogy majd másnap hajnalban, néhány krajczárnyi hasznal tulad rajta a pesti vásáron. Sólyom András a tisztességben megőszült parasztgazda is arrafelé tart a koesijaval, de a határszéli kutnál megáll itatni. Nem is igen kell a lovának a jéghideg kutviz, mert csak az imént itatott, de hát az öreg csak azt várja, hogy egyedül hajthasson az országuton. Nem szeret társalogni senkivel. Amint aztán beesteledett egészen, előveszi sallangos dohányzacskóját, pipára gyujt és némi piszmogás, motyogás után utnak ered. Útközben elejibe kerül az öreg Balint gazda, egy kiszáradt képü öszbecsavarodott alak, az öreg erdőkerülő. Rézfokoson támasztgatja meg megrozgó térdeit. Tan 20 éve, hogy kerülgeti az erdőt. Tüszőjében porlepte hatlövetü revolvert rejteget, ami három golyóra meg is van töltve. De nem igen használja. Ugyan minek, kire?! Sólyom András messziről megösmerte Bálint gazdat, az egyetlen embert, akivel mégis immel-ammal, de mégis elbeszélget. A két öreg köszöntötte egymast, Balint aztan felkéredzett a szekérre, mert neki mindegy akár lefelé, akár fölfelé megyen. Most ugyan a hivatala után indult kerülni egyet, de mert megneszelte, hogy zivatar lesz, hát inkább haza kivánkozott, az ide sötétlő erdő aljan levő csőszházhoz. Az égen csakugyan elbujtak a csillagok a lomha fekete felhő mögé, a füben bujkáló szentjanosbogárkák fecsellanó ezüstös fénye meg ki-kialudt a hatalmas villamek vakitó villanása alatt. Egy néhány mormoló dörgés után aztán lassan megeredtek a kövér csőcseppek, mire a két öreg valami ponyva féléből sátrat vont az ülőke fölé és összebujva egymás mellett lassan beszédbe elegyedett. Beszélgettek mindennapos dolgokrol, vetésről, drágaságról, az élet nehézségeiről, elmult ifjusagukról, katonasorról meg tudj' Isten micsodaról, már amiről két ilyen öreg embernek gondolatja támad. Az öreg erdőkerülő gunyhóját tudatlan, akaratlan rég elhagytak bár; az eső is derekasan zuhogott, de azert ők csak kotyogtak tovább, jól esett nyilvan a visszaemlékezés — — —

Bálint gazda az asszonyokat kezdte szapulni, emlegetve különösen a fiatalját; imhol mindjart az ő menyét, aki oly könnyelmü csalafintasággal ott hagyta az urát és beállt Pestre — kisasszonynak. Neki is van egy ilyen emléke. Szomoru emlék, még abbul az időbül, amikor ő tette a szépet, öreg Nagy András szépséges Julis lányának. Mindketten az uraságnál voltak szolgálatban. Szép meleg juniusi napon volt. Rózsa kinyilása, bimbó hervadasa nem volt hasonlitható a Julis szép orczajahoz. Jó is volt, szerette is Bálint gazdat fiatal koraban, mert hát nem igen akadt a faluban egyhamar olyan deli legény, mint amilyen ő volt. Egykor aztán, — ahogy egymásei lettek oszt megszületett a Gergely gyerek, — hogy, hogy nem, eltünt a Julis szem elől, se hire, se hamva nem maradt. Csak hosszu időre rebesgették a faluban, hogy Budapestre ment.

— Halálos sebet ütött ez akkor a szivemen — folytatta Bálint — de aztán, mire ilyen fehérlött a hajam hat azt vöttem észre, hogy bele nyugodtam a soromba. De ennek a mögnyugvasnak nagy volt ám az ára. Csakis annak a

Figyelem! Eddig még sehol és soha nem létezett, hogy tiszta gyapjukelméből egy férfi öltönyre való szövetet lehetett volna kapni **4 frt 50 krért**, mint MOST.

Lowenstein J. és fiai divatáru kereskedésébe **Kis-Czellben.**

ujitásokat, mint: minden jegyző mellé beosztanának segédjegyzőket és joggyakornokokat, hogy kellő munkamegosztás mellett a legkorrekteb módon forogna a közigazgatás kereke —

Minden tekintetben elösmerjük a jegyzői kar jogos, igazságos panaszait és sérelmei szanálásának igaz hivei vagyunk.

Nagyobb alapossággal kellene tanulmányozniok az illetékes köröknek a községi és körjegyzők beléletét s nyilvánvaló, hogy megösmerkednének ezen a téren fennálló számtalan ferdeséggel és elösmervén a jegyzői testület méltányos panaszát, gyökeres reformokkal valóban uj rendszert honositanának meg.

Az uj vámtarifa.

A mezőgazdaság, az ipar, a kereskedelem, egyáltalán minden nemzetgazdászati ág, csak ugy indulhat virágzásnak, ha érdekeit megvédik. Az államok e védelmet többféle alakban nyujtják: egyenes segélyezés vagy pedig a külföldi verseny kellő távoltartása által, mely utóbbinak legczélszeróbb eszkoze: a vám. Ott, ahol az államnak tartania lehet attól, hogy a külföld versenyével akár az ipart, akár a mezőgazdaságot megkárosithatja, sorompót állit, melyen csak megfelelő vám fizetése után szabad áthaladnia a külföldi terménynek, vagy iparczikknek.

Fontos és felette hasznos intézmény tehát a vám s érthető, hogy a vám intézmény berendezését alaposan megkell fontolni. mielőtt életbe léptetik. Kormányunk több esztendőig tárgyalt, mig végre. egyidejüleg a kiegyezéssel, elkészült az uj vámtarifával. Természetesen az osztrák kormány hozzájárulásával, együttmüködésével kellett az uj vámtarifát összeállitani, mert hiszen — daczára hő kivánságunknak — az önálló vámterület eszméje a kiegyezés megujitásával ismét hosszabb időre elvonatott a megvalósulhatástól.

Ha az uj vámtarifát tekintjük, első sorban szemünkbe ötlik hogy az egyes czikkek alosztályai nagyon megszaporodtak. Ez az igazságosságnak tanujele és bizonyitja azt az alaposságot, melylyel az egész munka készült. A legkönnyebb, de a legfelületesebb eljárás lett volna: az egyes czikket megemliteni és arra egyszerüen vámot kivetni. Ám ily esetben megtörténhetett volna, hogy pédául a legfinomabb selyemért ugyanannyi vámot követeltek volna, mint a nyers selyemért. Azáltal tehát hogy lehetőleg sok válfaját vették föl a czikkeknek az uj vámtarifába, megfelelően és igazságosan róhatták ki rájuk a vámot

Közelebbről szemügyre véve az uj vámtarifát, látjuk, hogy az különösen a mezőgazdaságnak nyujt védelmet. S ez helyes. Mert bármennyire is szeressük a kereskedelmet és az ipart, bekell látnunk hogy ezeknek is csak segitségére van, ha mezőgazdasági terményeinktől távol tartjuk a külföld versenyét. Különösen jól esik tapasztalnunk, hogy a gabonavamokat 2—4 koronával felemelték. Élő Szerbiának és Romániának nem lesz ez az intézkedés nagyon inyére, sőt Oroszország se fogja azt különös jó szemmel nézni, ámde nekünk, mint par excellence még mindig mezőgazdasági államnak, mégis csak vigyázni kell arra, hogy idegen gabona ebbe a gabonát dusan termő hazába egykönnyen ne kerülhessen. Ha a külföldi gabonaverseny ellen a külföldi gabonátfogyasztó országokban már oly nagy károkat okóz, melyek ellen nem védekezhetünk, legalább magában a monarkiában ne szenvedjünk általa.

Nem kevésbbé üdvös állattenyésztésünkre nézve, hogy a vágó és igásmarha [illegible] hasonló eljárást követtek a gyümölcs, vaj, méz, tojás és egyébb czikkeknél is. A bor vámját ugyan nem nagyon emelték fel, de minden kedvezményt, melyet eddig e czikk vámjánál nyujtottak, beszüntettek. Mióta a filokszera szörnyü pusztitásait kihevertük, hál' Istennek, elég a borunk s nem szükséges, hogy közönséges minőségü külföldi boroknak nyitt piaczot nyujtsunk.

A kikészitési eljárást megkellett hagyni mert ez minden államban megvan, kárt általa nem szenvedünk s eltörlésével könnyen megtorló intézkedésekre csábithatnunk volna a külföldet, ami azután nagy kellemetlenségeket idézett volna elő. Ellenben továbbra is ki van zárva az őrlési forgalom, ami gabonatermelőink és malmaink érdekeit óvja meg.

Ausztriához való viszonyunkat tekintve sem panaszkodhatunk az uj vámtarifa ellen. Igaz ugyan, hogy az iparvámok többnyire ugy vannak megszabva, hogy ez által főleg Ausztria iparát védetik meg, mégis — amennyiben a közös vámterület mellett lehetséges — hazai iparunk fejlesztése az uj vámtarifa által nincsen lényegesen korlátozva s egy ilyen közös munkánál, amikor a mi iparunk megvédéséről ván szó, lehetlen kivánunk, hogy az osztrák ipart a külföldi iparverseny áldozatául dobják oda. Másrészt megvan ez intézkedésnek az az előnye, hogy az agrárvámok felemelése következtében hazánkban az a gyári ipar, mely a nyersterméyek feldolgozásával foglalkozik, jobban fejlődnet és az erre való kilátás a külföldi, főleg pedig a velünk közös vámterületen levő osztrák-tőkét hazánkban való gyárak alapitására fogja csábitani.

Egészben véve tehát az uj vámtarifa alapján, jobb jövőt várhatunk nemzetgazdaságunk részére. Lehet, hogy ez a jövő az önálló vámterület mellett sokkal rózsásabb lett volna, de, legalább egyelőre, be kell ernunk azzal, ami van s iparkodni, hogy azt minél jobban kihasználjuk.

---

vére enyhitött a fájó szivemön, aki az asszonyt elcsábitotta. aztán meg rossz hirét kö tötte. Egyszer kukoriczatöréskor a fejembe szállt a vér és azt, akire gyanakodtam, agyonütöttem. Isten nyugtassa mög szögényt, nem ő volt a bünös. ahogy az urak az irásbul kiolvastak, — én mög leszenvedtem a 15 esztendei fogságot, amit az ölésért rám mértek. A szögény kis Gergelyömet fölnevelte az árvaszék, én kiszabadultam, os t igy éldögélök. De a hosszu fogság csunyául mögbélyegzött. Eszelősnek tartottak A fa u fiatalja csak csufot üzött belülem, más mög nem törődött velem senki. Még a fiam is kerül, kivált amióta az ü asszonya tötte csuffá, szakasztott olyan cselekedettel, mint hajdan engöm tött szerencsétlenné az a személy... De tudom, hogy az asszonynép a maga feje után nem tönne rosszat, ha valaki el nem csavarná a fejit, amiért möglakol mindegyik czudar, akárhol lögyön is, mert az Isten sémmit se hágy büntetlenül.

Sólyom András huzodozott ott a tépelődő öreg kerülő mellett; birizgálta a dohányos zacskóját, szólni is akart, nem is. Bantotta a lelkiismerete, de azért csak hallgatott, mert hallott ő már sok effélét, hát mért ütödne meg éppen ezen a historián. De azért mégis fél az öregtől, mert hát bizony a Julis egykori elcsábitása az ő lelkét nyomta — — —

Mindketten hallgattak, csak a sürün hulló eső zizegése hallatszott, meg az a porcsékolyas, ami a lovak patája nyoman kelt, ahogy azok dagasztották az iszapos agyagos habarcsot. Néha mormogott egyet az ég is, majd alább hagyott az eső. Egyszerre rettenetesen villámlott; az utszélen alig ötven lépésnyire lecsapott a menykő egy évtizedes akáczfába. és ketté hasitotta annak hatalmas törzsét, amelyen a szilánkok pörkölődni kezdtek, de a nagy eső eloltotta a kapaszkodó lángnyelveket. Nagyot hököltek a lovak, a két öreg meg, ahogy a kocsi a sikos uton feloldalt billent, egymásra bukott. Eközben a Bálint gazda tüzöjébe dugott revolver elsült és annak rozsdás golyója belefuródott a Sólyom András testébe. Nagyot orditott az András, mig az öreg csősz hirtelen a gyeplő után kapott, hogy megállitsa a lovakat. András hörögve terült el a kocsiján, vére csurogva keveredett össze a piszkos esővizzel. Szörnyen megrémult Bálint gazda, nem tudta mihez fogjon Andrással egyedül, aki halálfusájában bevallotta hogy —, Isten itélete ez, a miért a te Julisodat elcsábitottam .... az Isten bocsásson mög bünös lelkömnek ... és ezzel meghalt. Bálint gazda egy kis ideig tétlenül álit azután hirtelen elhatározással megforditotta a lovakat a szekérrel, közbük csapott, — hisz azok ugyis ösmerik a járást hazafelé, aztán ő is megfordult és más irányban a gunyhója felé igyekezett.

A lovak már jó ideje ott állottak a Sólyomék portája előtt. Mikor aztán hiába várta Julis asszony az ura bejövetelét, kiment és ott találta az urát a kocsi tetejében halva.

*

Magasan tündökölt a nap az azurkék égboltozaton. Aranysugarai szétszóródtak a rónaságon és ott játszodoztak, incselkedtek a füszálak, mezei virágok tetején himbalodó harmatcseppekkel, de megtöredeztek azok a közeledő csendőr őrjárat villogó szuronyain is.

Bálint gazda ott koborólt szokott utján és várta a csendőrök odaérkeztét. Akkor meg tisztelettudóan megemelte a pörge kalapját. A csendőrkáplár félvállról oda szól az öreghez:

— No öreg, nem latott-e valamerre gyanus alakokat? Meglőtték a szomszéd falubeli Sólyom Andrást! ——

Az öreg egy pillanatig elgondolkozott, aztán hatarozott hangon szólt:

— Nem láttam én instálom, egy teremtett lelkőt se — — —

— 'szen nem azért csószkodik, hogy még lásson is valakit, — szóltak röhögve a csendőrök és odébb álltak keresni, Sólyom András gyilkosát ... — — —

Polgár Géza.

HIREK.

A vármegyei hivatalos lap.

A folyó 1903. január 1-én tudvalevőleg életbe lépett a közigazgatás egyszerüsitéséről szóló törvény. (Hogy mennyire egyszerü, lapunk mai vezető czikkelye foglalkozik ép a zalamegyei jegyzők mozgalmával.) E törvény elrendeli, hogy minden vármegye köteles, folyó évi julius hó 1-ig legkésőbb hivatalos lapot alapitani. A legtöbb vármegye, köztük Vasvármegye is ujévkor meginditotta a vármegye hivatalos lapját, melyre a községek évi 10 koronával tartoznak előfizetni. A hivatalos lapok több helyen, a már meglevő lapok létjogát is veszélyeztetik annyiban, hogy nemcsak a vármegye hivatalos hirdetéseit, hanem magán felek ellen kiadott hirdetéseket, árverést stb is közölnek. Emiatt az ujságkiadók országos szövetsége orvoslásért fordult a miniszterhez és felhivta a vidéki lapkiadókat is, hogy a tudomásukra jövő sérelmeket hozzák nyilvánosságra és egyuttal az ujságkiadók szövetségének is jelentsék be. Ez okból kifolyólag a „Vasvármegye" január hó 25-én megjelent számában szóról szóra ezeket irja:

„A Vasvármegyében foganatositott intézkedések, melyek, ha jól tudjuk a vármegyei főjegyző ur által szövegeztettek: minden méltányosság kizárásával, kiméletlenül végig gázolnak a vidéki sajtó érdekein, s kezdettől fogva oda voltak irányozva, hogy a vidéki sajtó létezési feltételeinek nyilvánvaló elvonása mellett, daczára annak, hogy a vármegye 619 községére a hivatalos lap czimén kirótt 6190 korona bőségesen és gazdagon fedezi a kapcsolatos költségeket, mégis más hatóságok és hivatalok által kiadott, sőt a törvény világos rendelkezései ellenére, az államkincstár által magánfelek ellen foganatositandó árverési hirdetmények is a hivatalos lap jövödelmeit szaporitsák.

Nem szándékozunk azt vizsgálni, hogy miféle célokból kivánatos a vármegyei sajtó érdekeinek ezen közszempontokból teljesen szükségtelen lábbal taposása, csak egyszerüen konstatáljuk, hogy a végrehajtási törvény 152. §-ának 3. bekezdése ekképpen szól:

„Ha a kikiáltási ár 300 frtot meghaladja a hirdetménynek a 147. § a), b), c), d) és e) pontjaiban foglalt kivonata valamelyik helyi, ilyennek nem létében a legközelebbi helyen megjelenő lapban egyszer, — ha pedig a kikiáltási ár a 2000 frtot meghaladja, a hivatalos lapban háromszor közhirre teendő."

Miután pedig a hivatalos lap árverési hirdetményeket közölt, melyek a muraszombati járás területére vonatkoznak, s a törvény szerint a „Muraszombat és Vidékében," közölt olyanokat is, melyek a németujvári járás területére szólnak, tehát a törvény értelmében a „Rábavidékben" vagy a „Körmend és Vidékében" lettek volna közzéteendők; egyenesen bebizonyitottuk, hogy Vasvármegye hivatalos lapja, a végrehajtási törvény imperativ rendelkezéseinek megsértése mellett, jogtalanul támadja a vidéki sajtó érdekeit és létezésének feltételeit egyenesen veszélyezteti.

E példák tanusitják, hogy Vasvármegyében miként bántak el az amugy is nagy nehézségekkel küzködő sajtóval, melynek pedig a közszolgálat számos ágazatában akkora érdemei vannak, amekkorák a hivatalos lapnak soha se lehetnek!

Ezeket kötelességünk volt megirni, nem a magunk érdekében, hanem a testület központi szervezetének egyenes felhivására.

Gondosan kerültük a saját érdekeinknek felemlitését, s csupán arra terjeszkedtünk ki, ami valamennyi laptársunkra nézve egyformán sérelmes, — csak mireánk nézve nem, mert a muraszombati és németujvári hirdetmények közzététele minket ábszolute nem érint. — De ha is jogunk és okunk lekeseredett pagaszokra: a „Vasvármegyét" elvből soha sem tesszük magán sérelmeinknek a tolmácsává!"

Ime igy ir a „Vasvármegye" és „állitólag önzetlenül," a „laptársak" érdekében, mivel a birósági árverési hirdetéseket nem a járás területén megjelenő „helyi lapban" tették közzé, ha nem a vármegye hivatalos lapjában Igazán szép ez az önzetlenség (?) és az igaz szó kimondása a „Vasvármegyé"-től. Mintha megváltozott volna a hangja a szombathelyi öreg ágyunak. Lám, lám, mit megnem ér az ember! Már most csak arra vagyunk kiváncsiak, hogy a „Vasvármegye" által időnkint a kis-czelli járásbiróságtól közölt árverési hirdetéseket is ép ugy birálja-e el, mint a vármegyei hivatalosban megjelenteket? Erre szeretnénk hallani az igaz mondását Végre szeretnénk tudni, hogy a kis-czelli járásbiróságnál meddig fogják elnézni, annak a két kis-czelli ügyvéd urnak a paczkázását, akik árverési hirdetéseiket a törvény világos rendelkezése ellenére még mindig a szombathelyi lapba adják le, csupa daczból a helyi lap ellen. Ezzel különben a legközelebbi adandó alkalommal majd kimeritően fogunk foglalkozni s bizvást hisszük, hogy egyszer s mindenkorra véget fogunk vetni annak a törvénynyel való paczkázásnak.

— **Vasutasok tánczvigalma.** A m. kir. államvasutak kis-czelli altisztikara által saját temetkezési egyletük javára rendezett tánczmulatság, mely a mult szombaton éjjel folyt le a vasuti vendéglő éttermében, ugy anyagilag, mint erkölcsileg sikerültnek mondható. A tánczmulatság bevétele volt 300 korona, kiadása 100 kor., igy a tiszta jövedelem 200 korona. Ami a tánczmulatság látogatottságát illeti, nem volt annyira sikerült, mint az előbbeni években, a kedélyesség tekintetében azonban felülmulta az előbbieket. A mulatság kivilágos kivirradtig tartott. A mulatságon részt vett hölgyek névsorát az alábbiakban adjuk. Jelenvoltak. Asszonyok: Özv. Gayer Gyuláné, dr. Gefin Lajosné, Honig Sámuelné, Radó Ignáczné, Szalay Józsefné Böday Ignáczné, Halász Gyuláné, Karolyi Józsefné, Pernay Ignáczné, Bognár Gyuláné, Kelemen Ferenczné, Fábián Dezsőné, László Józsefné, Czágai Ferenczné (Pápa), Mandics Pálné, Czagai Ferenczné (Szent-Iván). — Leányok: Gayer Mariska, Karolyi Irma, Radó Fanni, Fábján Irén, Szalay Jolán, Csagai Emma (Szent-Iván), Lakatos Irma (Ujbér), Edelényi Jolán (Pápa), Szabó Rózsika (Janosháza).

Ez alkalommal felülfizettek: Vincze Paulin 2 koronát, Kuch György 2, Wagner Lőrincz 4, N. N. utazó 2, Deim Sándorné 7, Farkas János 5, Halász József 2, Sárkány Ferencz áll. főnök 2, Reményi János 1, Szabó Gyula 1, Mattesz Pál 3, Schleiffer Kálmán 3, Honig Sámuel 6, Krausz Mihály 2, özv. Grósz Henrikné 3, Német Márkus 1, Rózsa Sándor 1, Feuerstein Mór 2, Dénes Zsigmond 8, Halász Gyula 2, N. N utas 3, Zabrak Gyula 2, Hujber György 2, Fábián Dezső 2, Bálint István 2, Bogyai József 1, Saller Lajos 1, Pramenics Ferencz 2, dr. Scheiber Zsigmond 3, dr. Gefin Lajos 7, Trummer Sándor 3, Szalay József 1, özv. Gayer Gyuláné 8, Sermay Ignácz 2, Bognár Gyula 3, Wendler István 1, Kocsi Lajos 1, Keszler Géza 2, Zsigmond István 1, Mikus Kornélné 3, Zathureczky Géza 10, Kelemen Tivadar 4, Kamocsár János 1, Raffinger Gusztáv 1, Szabó Lajos 5, Soós Gyula 4, Boschán Gusztáv 10, Deutsch Gyula 4, Menyhárt J. és fia 4, Málnási Antal 2, Grácer Pius 2 koronát N. N. 20 fill, Patyi József és Berkes János 40—40 fillért.

— **Jótékonyság.** A kis-czelli „Erzsébet"-nőegylet a mult hó folyamán szegények felsegélyezésére *vallásküönbség nélkül* 133 koronát osztott ki készpénzben és több darab ruhanemüt is adott a szegényeknek.

— **Vi lanyvilágitás** behozatalát tervezik Kis-Czellben. A városi hajdu a héten a áirási-ivet hordott szét a háztulajdonosok között villanyvilágitás jegyzése miatt. A tervezet szerint a villanyosvilágitást a nemes-dömölki gőzmalom szolgáltatná. Vájha sikerülne a terv, minden esetre szép volna és ezzel ismét egy lépéssel előbbre volna Kis-Czell a haladás utján.

— **Vizzel telt járda.** Több izben emlitettük már lapunkban, hogy a házak előtti járdák sok helyen esős időben ugyszólván járatlanok. Ezek közé tartozik a „Központi" kávéház előtti járda is. A héten egész tócsa volt a járdán, mely este megfagyott s veszedelmessé tette rajta a járást. Szeretnénk tudni, miért nem intézkedik az elöljáróság? Avagy egyik-másik háztulajdonos talán privilegiumot élvez az elöljáróságtól? Vagy talán beakarja várni a t. elöljáróság azt az időt, amig valaki eltöri a lábát az ilyen „szabadalmazott elnézés alatt" levő járdán? Vajjon ki lesz akkor a felelős?

— **Kórházi forgalom.** A kis-czelli közkórházban a mult 1902. év folyamán 289 beteget kezeltek. Ezek közül négy halt meg a kórházban.

— **Kerelem a közönséghez.** A kis-czelli férfi „Dalkör" f. évi febr. hó 7-én tartandó estélyére a meghivók már szétküldettek, azonban ha valaki tévedésből meghivót nem kapott volna és arra igényt tart, sziveskedjék Deutschbauer Károly rendező-bizottsági taghoz fordulni. Ez alkalommal felkéri a rendező-bizottság a nagyérdemü közönséget, hogy a hangversenyen *pontban 8 órakor megjelenni sziveskedjék*, nehogy a megkezdett előadás a később érkezők által zavartassék.

— **Jótékonyczélu tánczmulatság.** A bobai ifjuság a szegénysorsu iskolásfiuk javára a mult hó 24-én jól sikerült tánczvigalmat rendezett a bobai nagyvendéglőben. A mulatság ugy anyagilag, mint erkölcsileg sikerültnek mondható. A mulatságon részt vett hölgyek névsorát a következőkben adjuk. Jelenvoltak. Asszonyok: özv. Móritz Antalné, Móritz Mária, Baráth Józsefné, ifj. Móritz Mihályné, özv. Győrffy Zsigmondné, Nagy Gyuláné, Nagy Dénesné, Döbröntey Gáborné, Hegyi Antalné, özv. László Sámuelné, Szelestey Józsefné, özv. Bódis Mihályné, Schvarcz Mórné stb — Leányok: Domján Terike, Csendhelyi Lida, Fülöp Lincsi, Döbröntey Linka, László Lidus, László Linorike, Horváth (Cseh) Kata, Hirschler Gizella stb.

— **A táti nyugalomba vonult.** Jánosházai tudósitónk telefon jelentése szerint, a jó hirnevü (?) (Kenn dósz!) Csalnyer táti faüzletét legkedvesebb magzatjának, a pislogó szemü kis Berele Haynak adta át, ő pedig 30 évi szakadatlan munkásság után a jól megérdemelt nyugalomba vonult . . . Őszinte szivből kivánjuk, hogy a táti a nyugalmat mihamarabb élvezhesse. Legyen álma csendes, nyugalma békés! Ámen!

— **Kocsis bál.** A kis-czelli kocsis-bál, mely nagy hirnévre tett szert s amelynek a boldog hajdan korban „jogász" rendezői is voltak, mint halljuk az idén is meg lesz tartva, a „Korona"-szállodában február hó 14-én. Reméljük, hogy Humor Barnabás ur, a kis-czelli kocsis-bálokról állandó tudósitónk, ez alkalommal is kimeritő tudósitással fogja szerencséltetni lapunkat.

— **Elveszett egy** órafüggő, melyen kettős arczkép van, a becsületes megtaláló jelentkezzék lapunk kiadóhivatalában, hol illő jutalomban részesül.

— **A sikkes hölgy** mielőtt báli ruhát vásárol, megfontolja, hogy mi a divatos és szép, mielőtt tehát szükségletét bárki fedezné, nagyon ajánljuk megtekinteni Rózsa Sándor Kis-Czell és vidéke legmodernebb divatraktárát, hol mindenkor a legujabb ruhák, diszek, keztyük, legyezők vásárolhatók szolid, olcsó árakért.

Eladó ház. Eladó Kis-Czellben, a Sági-utczában a 105. számu, Rózsás Katalin tulajdonát képező ház, mely áll: 5 szobából, konyha, kamra, udvar és kertből. Venni szándékozóknak bővebb értesitést ad a tulajdonos és e lapok kiadóhivatala. 1—10

NYILT-TÉR.

(E rovatban közlöttekért felelősséget nem vállal a szerk.)

Nyilatkozat.

A „Kis-Czell és Vidéke" folyó évi 4-ik számának hirrovatában „Követésre méltó példa" czimen megirt hirközleményre vonatkozólag a következőket jegyzem meg: Én igenis egy alkalommal beszéd közben mondtam többek előtt, hogy segélyezni fogom a vönöczki ev. hitközséget, de ez alkalommal sem határidőt nem tüztem ki, sem az összeget nem neveztem meg. Ez az igazság!

N.-Magasi 1903. jan. 28.

Gouth István.

Eladó könyvek.

Eladó egy könyvtár, *jutányos mérsékelt áron*, melyben az alább megnevezett, kevesett használt, jó állapotban levő diszkötésü könyvek vannak:

Pallas nagy Lexikona	— —	18 kötet.
Jókai Mórtól regények	— —	67 „
Vaş Gereben müvei	— —	10 „
Mikszáth Kálmán müvei	— —	7 „
Marlitt müvei (német)	— —	10 „
A legjobb regények a „Weltliteratur"-ból (német)	—	36 „
Összesen		148 kötet.

Venni szándékozóknak a czimet megmondja a kiadóhivatal. 1—5

Eladó ház!

KIS CZELLBEN,

a Dömölki-utczában,

o o o szabad kézből örök áron o o o

kedvező feltételek mellett

azonnal eladó

a Fischer-fele sarokház,

amely üzlethelyiségnek is felette alkalmas.

Venni szándékozóknak bővebb felvilágositással szolgál:

Német Márkus

divatkereskedő, **Kis-Czell.**

1—6

Hirdetmény.

Simonyi község közbirtokossága közhirré teszi, hogy a közbirtokosság tulajdonát képező korcsmaház és mellék épületek, mely 4 szoba, konyha, 2 kamara, pincze, jégverem, vágó-hid, mészárszék, pálinkafőző helyiség, kocsisziny és 3 istálló ból áll és 816 öl területen fekusznek 1345 öl konyhakert luczernással és 3 hold első osztályu szántóföldból áll, folyó évi február 15-én délután 2 órakor 1903. márczius hó 1-től 1906. április 24-ig a legtöbbet igérőnek bérbe fog adatni. A feltételek Hajas Sándor korcsma-gondnoknál megtekinthetők.

Vas-Simonyi (Vasuti állomás) 1903. évi január hó 25-én.

Hajas Sándor

korcsma-gondnok.

Ház-bérbeadás.

Kis Czellben a Sági tuczában az 51. számu ház, melyben egy bolthelyiség, két szoba, konyha, istálló van,

folyó évi április hó 24 tól

kezdve bérbeadatik. Bérbevevőknek bővebb értesitést ad:

Hári József

1—3 KIS-CZELL.

Bus Boldizsár

épület- és butor-asztalos.

— — koporsó raktára — —

KIS-CZELL (régi takarékpénztári épület).

Van szerencsém a n. é. közönség szives tudomására adni, hogy épület- és butor-asztalos mühelyemmel kapcsolatban

koporsó raktárt

is rendeztem be. Elvállalom temetések teljes rendezését a legolcsóbb ártól kezdve. A n. é. közönség szives pártfogását kérve maradtam illő tisztelettel;

Bus Boldizsár

épület- és butor-asztalos

4—10 koporsó raktára, KIS-CZELL.

Varró-intézet.

Van szerencsém a m. t. hölgyvilágnak b. tudomására adni, hogy varrodámban tanuló leányokat

varni és szabni

tanitani, mérsékelt áron elfogadok.

Egyuttal szives tudomásul hozom, hogy női ruhákat is, a **legujabb divat** szerinti elkészitésre jutányos áron fogadok el. Becses pártfogásuk kérve maradtam

tisztelettel

Jenei Károlyné,

női ruha szabónő

1—3 KIS-CZELL, Pápai utcza 18.

149—1903.

Árverési hirdetmény-kivonat.

Steiner Albert győri lakos végrehajtatónak Mike József simonyi-i lakos végrehajtást szenvedett elleni végrehajtási ügyében a kérelem következtében a végrehajtási árverés 996 kor 25 fillér tőkekövetelés és ennek 1902 évi május hó 12-ik napjától járó 6% kamatai 97 kor. 42 fillér perbeli 15 kor. 30 fillér végrehajtási már megállapitott. valamint jelenlegi 12 kor. és a még felmerülendő költségeknek kielégitése végett az 1881. 60. tcz. 144. § a alapján és a 146. §-a értelmében a kis czelli kir. jbiróság területén levő a simonyi-i 262. sz. tjkvben A. † 366. hrsz. alatt foglalt 243. számu házas ingatlanból Mike József felerész illetőségére, illetve az 1881. 60. tcz. 156. § a alapján az egészre 800 kor., a † 373/b. hrsz. alatt foglalt ingatlanból ugyanannak feleré z illetőségére, illetve az 1881. 60. tcz. 156. §-a alapján az egészre 26 kor., a † 361. hrsz. alatt foglalt ingatlanból ugyanannak felarész illetőségére, illetve az 1881. 60. tcz. 156. §-a alapján az egészre 48 kor., a 360. hrsz. alatt foglalt ingatlanból ugyanannak illetőségére illetve az 1881. 60. tcz. 156 §-a alapján az egészre 48 kor. ezennel megállapitott kikiáltási árban elrendeltetik.

Az árverés megtartására határidőül 1903. évi február hó (23.) **huszonharmadikának délelőtt** 9 órája Simonyi községházához tüzetik ki.

A venni szándékozók tartoznak a kikiáltási árnak 10%-át bánatpénz fejében a biroi kiküldött kezéhez letenni.

A vételár és ennek az árverés napjától számitandó 5% kamatai három hó alatt, az első árverés napjától 30, a második 60, a harmadik 90 nap alatt fizetendők le.

Az árverési feltételek alulirt tkvi hatóság és Simonyi községházánál tekinthetők meg.

Kir. jbiróság, mint tkvi hatóság Kis-Czellben, 1903. évi január 17.

Dr. Udránszky Sándor,

kir. albiró.

161—1903 tk. sz.

Árverési hirdetmény.

Frommer Henrik simonyi-i lakos végrehajtatónak, Mike József és neje szül. Schmidéliusz Jolán, Pócza Rozália és Csizmazia József simonyi-i lakos végrehajtást szenvedettek elleni végrehajtási ügyében a kérelem következtében a végrehajtási árverés 829 kor. tőkekövetelés és ennek 1902. évi szeptember hó 10-ik napjától járó 6% kamatai 13 kor. 20 fillér óvásdij, 1/3% valtódij, 81 kor. 90 fillér már megállapitott, valamint jelenlegi 23 kor. 60 fillér és a még felmerülendő költségeknek kielégitése végett az 1881. LX. tcz. 144. §-a alapján és a 146. § a értelmében a kisczelli kir. jbiróság területén levő Pócza Rózália tulajdonát képező a simonyi 795 sz tjkvben A. † 1048/3. hrsz. alatt felvett egész ingatlanra 17 kor. a † 767/2. hrsz. alatt felvett egész ingatlanra 24 kor. a † 816. hrsz. alatt felvett egész ingatlanra 194 kor., a † 725/a. hrsz. alatt felvett egész ingatlanra 499 kor. a † 205. hrsz alatt felvett egész ingatlanra 14 kor, a † 1810. hrsz. alatt felvett egész ingatlanra 330 kor., a † 1239/2. hrsz. alatt felvett ingatlanra 14 kor., a † 1688. hrsz. alatt felvett ingatlanra 272 kor. kikiáltási arban. a Mike Józsefné szül. Schmidélusz Jolán tulajdonát képező, a simonyi-i 796. sz. tjkvben A † 1048/1. hrsz. alatt felvett ingatlan illetőségére, illetve az 1881. 60. tcz. 156. §-a alapján az egészre 42 kor ugyanannak a † 767/1. hrsz. alatt foglalt illetőségére illetve az 1881. 60. tcz. 156. §. a) pontja alapján az egészre 54 kor. ugyanannak a † 932 hrsz. alatt felvett illetőségére s illetve az 1881. 60 tcz. 156. §. a) pontja alapján az egészre 30 kor., ugyanannak a † 1239/1. hrsz. alatt foglalt illetőségére s illetve az 1881. 60. tcz. 156. §. a) pontja alapján az egészre 39 kor., kikiáltási árban a simonyi-i 812 sz. tjkvben A. † 323. hrsz. alatt felvett, 171. számu házas ingatlanból Csizmazia József 10/40-ed rész illetőségére s illetve az 1881. 60. tcz. 156. §-anak d) pontja alapján az egészre 800 kor., ugyanannak a † 1541 hrsz. alatt felvett ingatlanból 10/40-ed rész illetőségére s illetve az 1881. 60. tcz, 156 § ának a) pontja alapján az egészre 8 kor. kikiáltási árban, a simonyi-i 327. sz. tjkvben A. † 595. hrsz. alatt felvett ingatlanból Csizmazia József 10/20-ad illetőségére s illetve az 1881. 60. tcz. 156. § anak a 4. pontja alapján az egészre 56 kor., a † 913. hrsz. ingatlanból ugyanannak illetőségére s illetve az 1881. 60. tcz. 156 § ának a) pontja alapján az egészre 10 kor., a † 1542. hrsz. ingatlanból ugyanannak illetőségére s illetve az 1881. 60. tcz. 156. § anak a) pontja alapján az egészre 48 kor., a † 1546. hrsz. ingatlanból ugyanannak illetőségére s illetve az 1881. 60. tcz. 156. § ának a) pontja alapján az egészre 96 kor. kikiáltási árban, a simonyi-i 242. sz. tjkvben A. † 1545 hrsz. alatt foglalt ingatlanból Csizmazia József 10/20 ad rész illetőségére s illetve az 1881. 60. tcz. 156. § ának a) pontja alapján az egészre 56 kor. kikiáltási árban, a tokorcsi 85 sz. tjkvben, Mike Józsefné szül. Schmidéliusz Jolán tulajdonát képező, A † 370. hrsz. alatt foglalt egész ingatlanra 277 kor. kikiáltási árban elrendeltetik azzal, hogy a simonyi-i 262. sz. tjkvben felvett összes ingatlanokra az árverés a 149—1903. sz. végzéssel már Steiner Albert győri lakos javára elrendeltetett s a csatlakozás tekintetében ennél az ügynél történt intézkedés s hogy az árverés a simonyi-i 242 és 812. sz. tjkönyvekben felvett ingatlanokban Csizmazia Lidi, Mari, Zsuzsa, Erzse és József illetőségére özv. Csizmazia Józsefné szül. Tóth Juli javára bekeblezett életfogytiglani haszonélvezeti jogot nem érinti.

Az árverés megtartására határidőül 1903. évi április hó 1. első napjának d. e. 9 órája Tokorcs községházához s ugyan-e nap délelőtti 11 órája Simonyi-i községházához kitüzetik.

A venni szándékozók tartoznak a kikiáltási árnak 10%-át bánatpénz fejében a biroi kiküldött kezéhez letenni.

A vételár és ennek az árverés napjától számitandó 5% kamatai három hó alatt, az első az árverés napjától 30, a második 60, a harmadik 90 nap alatt fizetendők le.

Az árverési feltételek alulirott telekkönyvi hatóság és Tokorcs és Simonyi-i községek házánál tekinthetők meg.

Kis-Czell, 1903. évi január hó 17-én.

Dr. Udránszky Sándor,

kir. albiró.

Nyomatott a kiadótulajdonos „Vörösmarty"-könyvnyomda és hirlapkiadó vállalat gyorssajtóján Devecserben, 1903.